

جمعه 15 تیر 1397 - 22 شوال 1439 - 6 جولای 2018

تصویب لایحه تقسیمات کشوری در مجلس شورای اسلامی (1362 ش)

تصویب لایحه تقسیمات کشوری در مجلس شورای اسلامی (1362 ش)

پس از بحث و بررسی جزئیات و ضوابط تقسیمات کشوری، نظام کلی تقسیمات با این شرح تصویب شد. از لحاظ نظام اداری، دهستان تابع بخش، بخش تابع شهرستان، شهرستان تابع استان و استان تابع تشکیلات مرکزی است. هرگونه انتزاع، الحاق، تبدیل، ایجاد، ادغام و نیز تعیین و تغییر مرکزیت و تغییر نام و نامگذاری واحدهای تقسیمات کشوری به جز استان، بنا به پیشنهاد وزارت کشور و تصویب هیئت وزیران خواهد بود و رعایت محدوده کلیه واحدهای تقسیماتی برای تمامی واحدها و سازمان‌های اداری (اجرایی و قضایی) و نهادهای انقلاب اسلامی کشور لازم است.

تصویب قرارداد الحاق ایران به سازمان یونسکو در پاریس توسط مجلس شورای ملی (1327 ش)
سازمان تربیتی، علمی و فرهنگی ملل متحد، یونسکو، پس از پایان جنگ جهانی دوم در پاریس با حضور نمایندگان 43 کشور تاسیس شد. یونسکو علاوه بر توجه به امور علمی، تربیتی و فرهنگی کشورهای عضو، به مرمت خسارات فرهنگی ناشی از جنگ و نیز کوشش در راستای گسترش صلح و رفع سوء تفاهات بین‌المللی می‌پردازد. از این رو، دولت ایران در 30 اردیبهشت ماه سال 1325 ش، قبول اساسنامه یونسکو را در هیئت وزیران به تصویب رساند. در نهایت قرارداد الحاق ایران به این سازمان در نیمه تیرماه سال 1327 ش از تصویب مجلس شورای ملی گذشت و کمیسیون مزبور، فعالیت رسمی خود را شروع کرد. تالیف و چاپ کتاب ایران به زبان انگلیسی، شناسایی و معرفی ارزش‌های فرهنگی ایران برای دیگر کشورها و حفظ میراث فرهنگی کشور و دیگر فعالیت‌های فرهنگی، از جمله کارهای این کمیسیون به شمار می‌رفت.
تولد "کسای مروزی" شاعر معروف ایرانی (341 ق)

دوران زندگی ابواسحاق کسای مروزی، شاعر شیعی مذهب معروف ایرانی، مقارن با اواخر عهد سامانی و اوایل دوره غزنوی در ایران بود. او در آغاز، شاعری مدیحه سرا بود، اما پس از چندی در پی دگرگونی روحی که موجب تحول فکری و عقیدتی او شد، زهد و عبادت پیشه کرد و تنها به مدح پیامبر اسلام و خاندان ایشان و وعظ پرداخت. کسای در ابداع مضامین، بیان معانی و توصیف و تشبیه، قدرت بسیار داشت. او موعظه و حکمت رادر شعر فارسی به کمال رسانید.

رحلت عالم بزرگ شیعه "سید نعمت الله جزایری" فقیه و دانشمند نامی (1112 ق)

سید نعمت الله جزایری فرزند سید عبدالله که از نوادگان امام موسی کاظم (ع) به شمار می‌آید، در حدود سال 1050 ق در (صباغیه) یکی از مناطق اطراف بصره به دنیا آمد. پس از تحصیل مقدمات در زادگاه خود، عازم شیراز شد و با جدیت به ادامه‌ی تحصیل و تدریس همت گماشت. در ادامه‌ی راه به اصفهان رفت و از محضر درس محقق سبزواری، شیخ حرعاملی، ملا محسن فیض کاشانی و علامه محمد باقر مجلسی و... بهره برد و به سوی قله‌های کمال پیش رفت. وی چنان مورد توجه‌ی علامه‌ی مجلسی قرار گرفت که به مدت چهار سال استاد را در انجام رسالت بزرگش که تألیف کتاب شریف بحارالانوار بود، یاری کرد و بعدها خود یکی از مدرسان بزرگ اصفهان گردید. نقل است که بر اثر شدت مطالعه دچار چشم درد شد و داروی پزشکان فایده نبخشید. او به همراه برادر راهی عتبات عالیات گردید و خاک مقدس آن سامان را سرمه‌ی چشمان خویش نمود و شفا یافت. سید جزایری در اواخر عمر به دعوت حاکم خوزستان راهی شوشتر گردید و در آن دیار، مساجد و مدارس دینی فراوانی پی افکند و به تربیت مشتاقان علوم اهل بیت (ع) پرداخت. همچنین از او کتب فراوانی به جای مانده است. سرانجام این عالم ربانی در راه بازگشت از مشهد رضوی بیمار شد و در جاید - منزلگاهی نزدیک پل دختر - دعوت حق را لبیک گفت و در همان جا به خاک سپرده شد.

درگذشت "جورج سیمون اهم" فیزیک‌دان معروف آلمانی (1854م)

جورج سیمون اهم دانشمند و فیزیک‌دان معروف آلمانی در 16 مارس سال 1789م در باواریا در آلمان متولد شد و در دوران تحصیل به فیزیک علاقه‌مند گردید. وی در جوانی ضمن تدریس در دبیرستان، به تحقیق درباره تهیه جریان برق پرداخت و چون توان خرید ابزار لازم را نداشت، پاره‌ای از آنها را خودش ساخت. سیمون اهم در پی مطالعات و تحقیقات بسیار در علم فیزیک، قوانینی را در زمینه الکتریسیته کشف کرد که علی‌رغم ایجاد دگرگونی بسیار در فیزیک، برای کاشف آن فایده‌ی جز مخالفت‌های شدید و ترک شغل دبیری از دبیرستان نداشت و او مدت شش سال با فقر دست به گریبان بود. با این حال اهم به تلاش خود ادامه داد و رفته رفته کشف او در زمینه الکتریسته مورد توجه و استفاده علمی و عملی واقع گشت به طوری که در سال 1841م مدال انجمن سلطنتی و در سال 1842م

عضویت این انجمن به او اعطا و پیشنهاد گردید. اُهم پس از چندی مورد توجه همگان قرار گرفت و به استادی دانشگاه مونیخ رسید. به پاس خدمات این فیزیک‌دان برجسته، واحد مقاومت الکتریکی، اُهم، نام‌گذاری شده است. سی‌وین اُهم سرانجام در 6 ژوئیه سال 1854م در 67 سالگی درگذشت. تولد "دانته الیگیری" ادیب و شاعر بلندآوازه ایتالیا (1265م)

دانته الیگیری، ادیب شهیر و نامدار ایتالیایی در 6 ژوئیه 1265م در شهر فلورانس ایتالیا به دنیا آمد و تحصیلات خود را در دانشگاه زادگاه خود به پایان رساند. وی سپس وارد ارتش شد و پس از مدتی با فعالیت در مشاغل سیاسی به مدارج بالایی دست یافت اما با توطئه‌چینی دشمنانش، از کارها برکنار شد. او به رشته‌های مختلف دانش و ادب علاقه‌مند بود و همه دانش‌های زمان خودش را آموخت و سرآمد اقران گردید. در این میان، دانته در جنبه‌های گوناگون زندگی جسمی و روحی نیز به استادی دست یافت. دانته در جوانی دل درگرو بناتریس نهاد و به خاطر این عشق که از تاریخی‌ترین عشق‌های دنیاست، قطعه زیبایی زندگی نو را سرود. هم‌چنین عشق به بناتریس بود که مایه اصلی شاه‌کار بدیع کمدی الهی دانته گردید. این کتاب که در سه قسمت دوزخ، برزخ و بهشت و هر کدام در 33 بند سروده شده است، به عنوان بزرگ‌ترین اثر دانته، در جهان بی‌مانند است و از حیث ژرفی اندیشه و نیروی تخیل و لطافت و ظرافت و تدابیر سیاسی و شرح احساسات مذهبی بی‌همتاست. دانته در این اثر، از سفر یک روح حکایت می‌کند که دو مظهر فلسفه و دین، آن را هدایت می‌کنند. اشعار فلسفی این کتاب، ترکیبی است از جریان اندیشه‌های خاص با بیانی بسیار درخشان در وجود فردی مؤمن و شاعر. دانته در مرکز دنیایی خیال‌انگیز قرار گرفته که با تناسب و خوشاهنگی خاص، عالم شاعرانه و عالم الهی و دنیای محسوس و مافوق محسوس را به هم پیوند می‌زند. در سفر روحانی که شاعر در جستجوی خیر مطلق انجام می‌دهد، عشق بشری که نیز سهمی دارد، عشقی که دانته، بنای همه آثار خود را بر آن نهاده است. بشری زیبایی را دوست دارد، زیرا خدا، کمالی همه زیبایی‌ها و غایت و محبوب مخلوقات است. ریشه ادراک روحی و مذهبی دانته، در دانش و ایمان جای دارد. دانته به نقطه‌های می‌رسد که عالم طبیعت و عالم رحمت الهی، یک‌دیگر را تلاقی می‌کنند و به این طریق، دانته داور زندگان و مردگان می‌گردد. دوزخ در کتاب دانته، قلمرو ظلمت است. گردابی دردناک که آدمی با رها کردن فضیلت و تقوا در آن غوطه‌ور می‌شود. برزخ نیز کوه دشواری است که انسان پس از صعود به قله آن، به آسمان‌ها دست می‌یابد و در اینجا است که ارواح از دردهای خود رها می‌گردند، بهشت نیز در کتاب دانته، عبارت است از زندگی ابدی که در جریان زمان جای دارد و زندگی مافوق طبیعی و عالم رحمت الهی است. حضور دانته در همه جای این اثر منظوم احساس می‌شود. دانته زائر دنیای خیال‌انگیزی است که آن را چون دنیای واقعی و قابل درک و احساس می‌سازد، زیرا خود از این دنیا دیدن کرده و آن را خوب می‌شناسد. کمدی الهی، تصویر مردی است که در عین حال، تصویر جهان است. در کتاب "سلطنت"، وی رفتار انسانی را از زاویه تقدیر ماورای طبیعی می‌نگرد اما از طبیعت آدمی نیز غافل نمی‌شود. از نظر دانته، انسان، فردی است در دولت و عضوی از هیأت اجتماعی که باید در صورت ضرورت جان خود را نیز فدای مصلحت اجتماع نماید، اگرچه تصریح می‌نماید خیر نهایی خداست و انسان اخلاقی به طور مستقیم تابع خداست. دانته هنرمندی است که عالم بشریت نظیر او را کم دیده است. معماری است که در بنای باشکوه شعر، همه حساب‌های دقیق را برای پی‌ریزی در نظر داشته و هرگز ادراک تناسب و هماهنگی در ساختمان این بنا از چشم او دور نمانده است. همین امر، هنرمندی معجزه‌آسا و نبوغ وی را آشکار می‌سازد. صاحب نظران معتقدند در هیچ زمانی و به قلم هیچ کسی جز دانته، ممکن نبود چنین کتابی نوشته شود و همه بر این نظر اتفاق دارند که اگر شش تن از بزرگ‌ترین نویسندگان تمام اعصار و قرون را بشمارند، یکی از آن‌ها دانته خواهد بود. او خصوصیات شعر ایتالیایی را تثبیت کرد و با تخیل بلند و قوی خود، قدرت فراوانی در توصیف جزئیات از خود نشان داد. اشعار او به موسیقی شباهت دارد و او را یکی از بزرگ‌ترین شاعران عهد باستان و عصر جدید نموده است. دانته به اتفاق عده‌ای از شعرای عصر خویش، مکتب ادبی تازه‌ای بنیاد نهاد که سبک تازه ملایم نام داشت. شعار این مکتب آن بود که شعر ایتالیایی از حالت ابهام و پیچیدگی بیرون آید و ساده و روان باشد. سال‌های پایانی زندگی دانته به فعالیت‌های سیاسی و نیز تبعید و آوارگی گذشت تا این‌که پس از بیست سال دربردی، سرانجام در 14 سپتامبر 1321م در 56 سالگی درگذشت. زندگی نوین، کمدی، منازعه آب و خاک و نامه‌های منظوم از دیگر آثار اوست.